

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 575/2012
28.02.2013. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Vere Pešić i Olge Đuričić, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu Č.R. iz N.B., podnetom preko punomoćnika P.P., advokata iz K., za preispitivanje sudske odluke - rešenja Upravnog suda 13 U. 31287/10 od 01.11.2012. godine, uz učešće protivne stranke Ministarstva energetike, razvoja i zaštite životne sredine Republike Srbije i učešće JKP "Niskogradnja" Užice, u predmetu zaštite životne sredine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 28.02.2013. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rešenjem odbačena je tužba R.Č., pogrešno označenog kao Č., podneta protiv rešenja Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije broj N° 353-02-02119/2009-02 od 12.05.2010. godine, kojim se u stavu 1. dispozitiva daje saglasnost na Studiju o proceni uticaja na životnu sredinu projekta eksploatacije krečnjaka u ležištu LJ.-R. na katastarskim parcelama broj 1387, 1388, 1389 i 1391 KO LJ., na teritoriji Opštine ... Stavovima 2-5 dispozitiva istog rešenja su određene obaveze nosioca projekta i to da sprovede mere zaštite životne sredine predviđene Studijom o proceni uticaja, a posebno da povremeno vrši kontrolna merenja nivoa aerozagađenja, buke i vibracija u radnoj sredini i okruženju - u zoni najbližih seoskih domaćinstava, na obodu radnog područja, imajući u vidu da su najbliži stambeni objekti na udaljenosti od 500 metara od površinskog kopa, da sprovede program praćenja uticaja na životnu sredinu - monitoring sistem, da ispoštuje uslove nadležnih organa i organizacija označenih u stavu 4. dispozitiva, da u roku od dve godine od dana prijema odluke o davanju saglasnosti otpočne sa izvođenjem projekta, uz naznaku da su rešenja i predmetna Studija o proceni uticaja sastavni deo tehničke dokumentacije potrebne za pribavljanje dozvole ili odobrenja za početak izvođenja projekta.

U zahtevu za preispitivanje sudske odluke podnosilac ističe da je pobijano rešenje doneto uz povredu zakona i pravila postupka, jer se Upravni sud pogrešno pozvao na član 29. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu kao materijalno-pravni propis, koji ne propisuje rokove za podnošenje tužbe u upravnom sporu, pošto su isti propisani članom 18. Zakona o upravnim sporovima i to 30 dana od dana dostavljanja stranci, a ne od objavljivanja upravnog akta u lokalnom ili drugom listu. Ukazuje da je objavljeno samo rešenje kojim se studija odobrava, ali nije objavljena studija, pa je sadržina iste ostala nepoznata široj javnosti. Naglašava da je Upravni sud prihvatio tužbu kao podnetu od strane ovlašćenog lica, ali je odbacio kao neblagovremenu, računajući rok za podnošenje tužbe od dana objavljivanja osporenog rešenja u lokalnom listu, ali pri tom nije napravio razliku između obične i zainteresovane javnosti, koja kao stranka ima pravo da pokrene postupak preispitivanja odluke pred nadležnim organom. Smatra da mu je osporena odluka morala biti dostavljena prema odredbama Zakona o opštem upravnom postupku, jer ima svojstvo stranke u postupku. Takođe, ukazuje da je način na koji je Upravni sud računao početak roka za podnošenje tužbe suprotan Ustavu Republike Srbije i članovima 13. u vezi sa čl. 6. i 8, Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, koje garantuju pravo svojine, života i zdravlja, a koja su ugrožena eksploatacijom kamenoloma protivno merama zaštite životne sredine. Naglašava da se njegova kuća nalazi samo 50 metara od kamenoloma, a ne 500 metara kako je to lažno prikazano u studiji odobroj osporenim rešenjem, i predlaže da sud zahtev uvaži, ukine pobijano rešenje i predmet vrati Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na zahtev Ministarstvo energetike, razvoja i zaštite životne sredine Republike Srbije, kao pravni sledbenik Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije, ističe da u svemu ostaje kod navoda iznetih u odgovoru na tužbu i predlaže da sud zahtev odbije kao neosnovan.

JKP "Niskogradnja" u odgovoru na zahtev ističe da je odluka Upravnog suda pravilna a navodi zahteva neosnovani i predlaže da Vrhovni kasacioni sud odbije zahtev.

Ispitujući dozvoljenost podnetog pravnog sredstva u smislu člana 49. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud nalazi da je zahtev za preispitivanje rešenja Upravnog suda 13 U. 31287/10

od 01.11.2012. godine dozvoljen. Ovo stoga što je zahtev podnet Vrhovnom kasacionom sudu protiv pravnosnažnog rešenja Upravnog suda donetog po tužbi u upravnom sporu, odnosno protiv pravnosnažne odluke Upravnog suda, kako je to i propisano članom 49. stav 1. ovog zakona. Zatim, zahtev je podnet u pravnoj stvari u kojoj je, prema članu 26. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu ("Sl. glasnik RS" 135/04 i 36/09) u upravnom postupku bila isključena žalba, čime su ispunjeni uslovi za podnošenje zahteva propisani članom 49. stav 2. tačka 3. Zakona o upravnim sporovima. Takođe, zahtev je podnet zbog povrede zakona i povrede pravila postupka koja je mogla biti od uticaja na rešenje stvari, iz kojih razloga se zahtev za preispitivanje i može podneti po članu 49. stav 3. Zakona o upravnim sporovima.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijano rešenje u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema obrazloženju pobijanog rešenja, Upravni sud je odlučio kao u dispozitivu istog na osnovu člana 26. stav 2, u vezi stava 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, jer je našao da je tužba neblagovremena.

Ocenjujući zakonitost pobijanog rešenja Vrhovni kasacioni sud nalazi da je rešenje doneto bez povreda pravila postupka i uz pravilnu primenu odredbi Zakona o upravnim sporovima na činjenično stanje utvrđeno na javnoj raspravi održanoj dana 31.10.2012. godine pred Upravnim sudom. Ovo stoga što iz spisa Upravnog suda 13 U 31287/10 proizlazi da je tuženi organ u skladu sa članom 29. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu u lokalnom listu V. od 21.05.2010. godine obavestio javnost, zainteresovane organe i organizacije da je doneo rešenje o davanju saglasnosti na Studiju o proceni uticaja eksploatacije krečnjaka u ležištu LJ.-R. na označenim katastarskim parcelama, koji je podneo nosilac projekta JKP "Niskogradnja", kao i da se uvid u to rešenje može izvršiti na način i u vreme označeno u obaveštenju, uz napomenu da se protiv rešenja o davanju saglasnosti može pokrenuti upravni spor u roku od 30 dana od dana objavljivanja oglasa. Imajući u vidu da je rok od 30 dana istekao 21.06.2010. godine i da je tužba u upravnom sporu podneta Upravnom sudu dana 28.12.2010. godine, osnovano je Upravni sud našao da je tužba neblagovremena i doneo pobijano rešenje kojim je tužbu odbacio.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva da je pobijano rešenje doneto uz povredu zakona, jer se Upravni sud pogrešno pozvao na član 29. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu kao materijalno-pravni propis koji ne propisuje rokove za podnošenje tužbe, pa je našao da su ti navodi neosnovani. Iz obrazloženja pobijanog rešenja se vidi da je Upravni sud pravilno naveo da je obaveštenje o donošenju rešenja o davanju saglasnosti na predmetnu Studiju objavljeno u skladu sa članom 29. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu, a ne da je tom odredbom određen rok za podnošenje tužbe. Članom 26. stav 2. istog zakona je regulisano pravo na vođenje upravnog spora tako što protiv odluke o davanju ili odbijanju saglasnosti na studiju o proceni uticaja podnosilac zahteva i zainteresovana javnost mogu pokrenuti upravni spor. Rok od 30 dana za pokretanje upravnog spora je pravilno određen od dana objavljivanja oglasa, o čemu su zainteresovana javnost, kao i podnosilac zahteva, obavešteni u oglasu, jer to proizlazi iz odredbe člana 29. Zakona o proceni uticaja na životnu sredinu, i u svemu je u saglasnosti sa odredbom člana 18. Zakona o upravnim sporovima.

Vrhovni kasacioni sud je cenio i ostale navode zahteva, pa je našao da su bez uticaja na drugačije odlučivanje o zakonitosti pobijanog rešenja, jer je to rešenje doneto bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu Zakona o upravnim sporovima, te je na osnovu člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 28.02.2013. godine, Uzp 575/2012

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.